

Aarhundreder igennem forkælede ved ensidig at have haft Magten inde, at det aldeles ikke er afgjort, at man uden Lovtvang over sig i ethvert Kommunalraad vil føle Nødvendigheden af at tage Kvinder med. Og jeg kan ikke indse, at der kan være mere Tvang ved at foreskrive, at en Kvinde skal deltage i Værgeraadenes Forhandlinger, end der er ved at foreskrive, at en Læge eller en Jurist skal gøre det, saaledes som alle ere enige om. Indføres det for Landets Vedkommende, bør det naturligvis ogsaa gennemføres for Københavns Vedkommende. — — —

Justitsministeren (Alberti): — — — Jeg tror derfor heller ikke, det vilde være rigtigt at vedtage det Forslag, som er stillet af et Mindretal, om, at der skal være en Kvinde i Værgeraadene. Jeg ser meget gerne, at der kommer saa mange Kvinder, det skal være, ind i Værgeraadene, men jeg tror rigtignok, at man meget vel kan overlade det til de paagældende Kommunalbestyrelser selv at afgøre dette Spørgsmaal. Jeg tror slet ikke at Forholdet nu om Stunder er saaledes, at Mændene absolut ville skyde Kvinderne ud fra de Forsamlinger, hvori der skal raadslaas og tages Afgørelse om offentlige Forhold. Jeg kan i hvert Fald for mit eget Vedkommende nævne, at i den Kommission, som nu skal nedsættes til Tyendelovens Revision, hvor det er overladt mig at udpege 6 Medlemmer, vil jeg ikke alene ikke, som man efter det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Trier) skulde tro, udnævne lutter Jurister — jeg har kun tænkt paa at udnævne een — men jeg vil tillige udnævne en Dame til at være Medlem — naturligvis, hvis Damen vil, og jeg nærer ikke nogen Tvivl om, at man omkring i de forskellige Kommunalbestyrelser ogsaa vil tage dette Hensyn, for saa vidt der findes Kvinder, som maa antages at være skikkede til det paagældende Hverv. — — —

Af Forhandlingens Fortsættelse den 25de Februar gengiver vi følgende:

Den fungerende Ordfører *S. Sørensen*: — — — Angaaende de Bemærkninger, som faldt forleden Dag, da vi begyndte 2den Behandling, skal jeg sige til det ærede Medlem for Viborg (Sveistrup), at da hans Forslag om, at der skal være en Kvinde i Værgeraadet, jo ikke synes at vinde den højt-ærede Ministers udelte Bifald, vil jeg henstille til det ærede Medlem at tage sit Forslag tilbage. Skulde det imidlertid vise sig, at det bliver nødvendigt, at Udvalget træder sammen og holder et Møde mellem 2den og 3dje Behandling, skal jeg for mit Vedkommende være villig til at tage Sagen under velvillig Overvejelse; mere kan jeg jo ikke love det ærede Medlem. — — —

Sveistrup: — — — Med Hensyn til de Ændringsforslag, jeg har den Ære at stille under Nr. 2 og 3,

vedrørende, at der skal være en Kvinde i Værgeraadet, har jeg jo haft den Tilfredsstillelse, at de dog fra en enkelt Side, og en vægtig Side, her i Salen have nydt Støtte. Paa den anden Side har jo den ærede Ordfører antydnet Muligheden af, at dette Spørgsmaal kunde komme under fornyet Overvejelse i Udvalget til 3dje Behandling. Jeg skal under Hensyn dertil være villig til at tage disse Forslag tilbage, hvilket altsaa ikke paa nogen Maade udtrykker nogen Erkendelse af, at jeg er bleven overbevidst ved, hvad der er blevet sagt imod dem — ja, det forekommer mig ikke, at der er blevet sagt noget imod dem. Men jeg staar jo overfor den Kendsgerning, at jeg ikke kan vente noget af dem vedtaget her, og der er jo en Mulighed for, at Sagen kan komme op. — — —

Udlandet.

Kildeangivelser:

C-t. = Centralblatt d. Bundes deutscher Frauenvereine. *C-F.* = Conseil des Femmes. Paris. *N-e.* = Nylænde. Kristiania. *N-d.* = Nutid. Helsingfors. *D.* = Dagny. Stockholm. *N-F.* = Neues Frauenleben. Wien. *B-R.* = Belang en Recht, Amsterdam. *W-T.* = Womans Tribune, Portland Oregon, U. S. A.

Amerika.

W-T.

De to Territorier, Oklahoma og Arizona, vil i en nær Fremtid blive optaget i de nord-amerikanske Fristaters Tal. I begge Territorier har Kvinderne arbejdet ivrigt for Opnaaelsen af Stemmeretten, som de ogsaa var nær ved at faa i Oklahoma, og som de virkelig havde faaet i Arizona, hvor de imidlertid mistede den igen som Følge af en ny udnævnt Guvernørs Veto. Da det er langt sværere for Kvinderne at opnaa Stemmeret i en Stat end i et Territorium, hvor det kun afhænger af en enkelt Mand, om de faar den eller ej, havde de sat et stort Arbejde ind paa at faa den gennemført inden Territoriernes Ophøjelse til Stater. Da det imidlertid ikke lod til at skulle lykkes, nøjedes de med at henvende sig til Senatet med Anmodning om at faa Tilladelse til sammen med Mændene at stemme paa Delegerede til de nye Staters konstituerende Forsamlinger. Den Modtagelse, Kvindernes Repræsentanter fik i Senatet ved denne Henvendelse, var ikke særlig elskværdig, og der vil neppe blive taget Hensyn til deres fremsatte Ønske. Men dog har de endnu ikke opgivet Arbejdet for eller Haabet om at se det opfyldt.